

ÓBUDAI EVANGÉLIKUS HETI HÍRMONDÓ

A 2019. év igéje:

„Törekedj békességre,
és kövesd azt!”

(Zsolt 34,15)

VI. évf. 27. szám,
2019.09.22.

Szentháromság ünnepe után
14. vasárnap



Kiadó: Jakab Béla, szerkesztő: Proksza Gyula
Elérhetőségek

Hivatal: 06-1-3881773 ~ Jakab Béla: +36-20-8242989 ~ E-mail: obudev@gmail.com

„Egy a ti tanítótok: a Krisztus.”

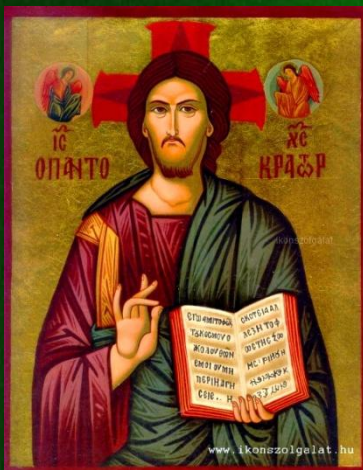
(Mt 23,10b)

Isten nem szeret, vagy nem akar bennünket dicsfényben tartani. A dicsfény a saját magunknak elképzelt siker fénye, vagy az, amit a színházban a világosító a színészre irányít, kiemelve a karaktert. Minden ember vágyódik a dicsfény után, amit más és másféleképpen nevezünk, vagy fogalmazunk meg. Kinek a szeretet, kinek a megbecsülés, vagy éppen a nélkülözhetetlenség érzésében van jelen. Rossz, vagy helytelen lenne vágyódni utána? Szerintem nem! Sokan sokat dolgoznak, sokan önzetlenül szeretnek. Sokan ágytálakat cserélnek, és betegeket mosdatnak naponta, kevesen sziámi ikreket választanak szét. Nem a dicsfényért teszik, nem is a hálapénzért vagy a sajtóvisszhangért, hanem azért, mert ezt vállalták. De – és ez legyen nagybetűs – nekik is kell a simogatás, és a köszönöm halk hangja, illetve gesztusa.

Az elmúlt vasárnap nem én voltam az ünnepelt, Krisztus volt. Nem vagyok szerény (nagyon jó volt ünnepeltnek lenni), hanem ennyi év távlatából tudom, hogy Ő mentette meg az életemet. Krisztus lett a Megváltóm, Ő tanít naponta. Már hétfőn beültetett a padjába, pedig a tányéron még kísértett Sebestyén Évi finom tortájából két szelet. Nem szabad elfelejteni a lelkésznek sem, hogy minden Krisztus által lehetséges, minden általa történik.

Neki köszönhetően ismerhettem meg nagyszerű embereket. Például a franciául folyékonyan beszélő, világi elveket valló sírkövest, és Gyuri bácsit, akiből az egykori hatalom juhászból végrehajtót csinált, és aki a padlássöprésben sokak életét tette tönkre. Láttam ezt a két embert – ugyanannak a kistemplomnak nevezett szent helyen – egyszerre istentiszteleten. Jézus, a tanító változtatta meg az életüket. Más életút, de a tanító ugyanaz. Példákat tudnék felsorakoztatni – és miképpen a nevek sorjázának – magamat is láthatnám az ő életükön keresztül, ahogy formálódtam, megnyíltam, kétkedtem, szerettem, csalódtam és megerősödtem. Hálás vagyok a felismerés ajándékáért!

Jézus tanít bennünket! Nem akadémiai előadásokat kell hallanunk Tőle. Nem unalmas és magas ívű beszédeket tartott, hanem úgy tanított, mint akinek hatalma van. Megértette a tanulatlan (eszembe jutott a bárdolatlan kifejezés) földműves és a főpap egyaránt. Tanít bennünket mai is. Talán éppen a templomban, vagy a bevásárlás közben. Jelen van panaszaink áradata közben, és jelen van esdeklő imádságainkban. Jelen van a szerelem kirobbanó másodpercében, és ott van a betegágyon fekvő házastársunk mellett.



Akarjuk a tanítását? Akarjuk-e Krisztust?

Az egyetemistáknak minden félév kezdetén tantárgyakat kell felvenni. Az ő példájukat követve kérdezem, felvesszük Jézust az életünkbe? Ne legyen kötelező tantárgy, legyen fakultatív. Amennyiben felvesszük, helyesen döntünk. A diákok kreditpontokat, érdemjegyeket kapnak. Jézustól mi el nem évülő minősítést kaphatunk, ha tanítását követjük.

Vasárnap erről a Krisztusról beszéltem nektek a köszönet szavaiban. Óróa, ahogyan azzá formált, aki most vagyok. Ő a tanítóm. Milyen lesz egykoron a minősitésem? Ez az igazi vizsgaláz!

Köszönöm a sok kedves szót, ölelést, jókívánságot és süteményt. Igazi örömmünnepe volt számomra. Istené a dicsőség!

Jakab Béla parókus lelkész



Jézus beszéde az írástudók és a farizeusok ellen



„... mert egy a ti tanítótok, a Krisztus.” (Mt 23,10b)

Akkor Jézus így szólt a sokasághoz és tanítványaihoz: „Az írástudók és farizeusok a Mózes székébe ültek. Tehát mindazt, amit mondanak, tegyétek meg és tartsátok meg, de cselekedeteiket ne kövessétek, mert beszélnek ugyan róla, de nem teszik. Súlyos és elhordozhatatlan terheket kötnek össze, és az emberek vállára rakják, de maguk az ujjukkal sem akarják azokat megmozdítani. Mindent csak azért tesznek, hogy feltűnjenek az embereknek: megszélesítik imaszíjaikat, és megnagyobbítják ruhájuk bojtjait; a lakomákon az asztalfőn és a zsinagógákban a főhelyeken szeretnek ülni; szeretik, ha köszöntik őket a tereken, és ha mesternek szólítják őket. De ti ne hívassátok magatokat mesternek, mert egy a ti mesteretek, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. Atyátoknak se szólítsatok senkit a földön, mert egy a ti Atyátok, aki a mennyben van. **Ne hívassátok magatokat tanítóknak se, mert egy a ti tanítótok: a Krisztus.** Aki pedig a legnagyobb közöttetek, az legyen szolgátok! Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.” (Mt 23,1-12)





Túrmezei Erzsébet
TANULGATOM A CSENDET

Nézem a tó fodrozó tükrét,
a félhók, fények játékát a vízen,
szeptemberi fák színesedő levelét...
és tanulgatom a csendet.

Nem az üreset, a némát: a beszédeset!
Hiszen Valaki mindig megszólal a csendben.
Tó tükrére, sirályok szárnyára,
hulló aranylevélre üzeneteket ír nekem.
Ölembe perdül egy őszi levél...
üzenetét betűzgetem.



Tájékoztató és hívogató



- ⊗ **Hitoktatás** – 13 iskolában.
Főállású hitoktatónk, Bajuszné Orodán Krisztina 25 órában,
óraadóként Jakab Johanna Júlia 15, lelkészünk 7 órában végez hitoktatást.
- ⊗ **Bibliaóra** – szerda 10 óra.
- ⊗ **Konfirmandus hétvége** – péntek-szombat.
- ⊗ **A kassai kirándulásra** a jelentkezés befejeződött, többen várólistán vannak.
Kérjük a részvételi díj befizetését, amit istentisztelet után az iratterjesztésnél lehet megtenni.
Fizetési határidő: szeptember 29.



Istenünk,

Te el nem múló szeretettel hordozod népedet, és egyházad közösségében örökkévaló kincsekkel gazdagítod. Add, Urunk, hogy megbecsüljük a keresztség ajándékát, amellyel egyházad testének részévé lettünk, ahol igédben és szentségeidben nekünk is újra meg újra felkínálsz kegyelmedet! Tarts meg bennünket a gyülekezet közösségében! Szüntelenül őrizd és gyarapítsd nyájadat! Jézus Krisztusért kérünk, Ámen.

(Evangélikus liturgia – általános könyörgő imádságok)

